

Reisedagbok fra ferien på de greske øyene

Forord

Kjære dagbok!

Så ble det endelig min tur til å ta ferie. I år har jeg bestemt meg for at turen skal gå til de greske øyene. Det skal bli morsomt å prøve øyhopping. I tillegg til å ligge på stranden, spise god mat og gå på byen om kvelden håper jeg å få oppleve å se delfiner som boltrer seg i vannet. Det sies at det er mange av dem i havet rundt de greske øyene.

Det er første gang jeg skal reise alene. Det blir i seg selv litt av en opplevelse. Mange har spurt meg om jeg ikke er redd for at jeg skal føle meg ensom, men det tror jeg ikke det er fare for. Jeg er sikker på at jeg kommer til å møte en masse spennende mennesker på turen.

Slik ser reiseplanen min ut:

Fly til Athen
Overnatting i Athen
Avreise til de greske øyene
Overnatting i Athen før hjemreisen
Fly hjem igjen

Jeg har ennå ikke helt bestemt meg for hvilke øyer jeg vil dra innom, så det er mye som fremdeles kan endre seg.

Dagbok - dag 1

Kjære dagbok!

Akkurat nå sitter jeg på et snuskete hotellrom i Athen og skriver. Jeg ankom hotellet for cirka en time siden, og klokken er litt over fire om ettermiddagen. Utenfor er rushtrafikken på sitt verste. Bråket og lukten er nesten ubeskrivelig. Det er så varmt at jeg er nødt til å ha vinduene åpne. Hotellverten har fortalt meg at det alltid kommer én eller to hetebølger hver sommer, og da er varmen i Athen nesten ikke til å holde ut. Så jeg må sannelig si at jeg har kommet ned til varmen. Jeg har tatt et kaldt bad for å kjøle meg litt ned, men svetten perler allerede frem igjen.

Ellers har jeg brukt det meste av dagen til å reise. Først med fly til Athen. Det gikk nokså smertefritt selv om flyet var cirka en time forsinket. Deretter en kort, men hektisk drosjetur til hotellet gjennom Athens snirklete gater. Nå skal jeg overnatte her i Athen, før jeg reiser videre med ferge i morgen.

Dagbok - dag 2

Kjære dagbok!

Jeg vil gjerne at det skal være tid og rom for ideer og innfall som plutselig dukker opp. Jeg har ikke lyst til å reise rundt i 14 dager som vanlig charterturist. Derfor har jeg med vilje latt være å planlegge hvilke øyer jeg skal besøke mens jeg er her. Det skal jeg bestemme meg for etter hvert – alt etter hvilket humør jeg er i! I dag morges kjøpte jeg fergebillett til øya Naxos. Det er selvfølgelig en litt tilfeldig måte å reise på.

Fergen til Naxos la fra kaia i Athen klokken 10.00, og hvilken tur det ble! Riktignok hadde jeg lest at det greske havet ser ekstra blått ut. Men jeg hadde vel egentlig tatt det med en klype salt. Men nei! Havet har en helt spesiell farge på disse breddegradene. Det er superblått. Samtidig kan du se helt ned til havbunnen, selv på 15–20 meters dyp. Noe som er helt uhørt for oss skandinaver. Jeg snakket med en gresk matros på fergen som fortalte meg at havet har den helt spesielle fargen på grunn av det egenartede lyset som er her nede. Men han advarte meg også om at jeg ikke må tro at vannet er rent bare fordi du kan se helt ned til bunnen.

Jeg ankom Naxos ved middagstid. På kaia sto det masser av kvinner fra forskjellige pensjonater og forsøkte å kapre hotellgjester. Jeg klarte å kjempe meg gjennom folkemengden, og fant i stedet en liten campingplass like ved vannet. Så de neste par dagene tar jeg sikte på den helt store badeferien.

Dagbok - dag 3

Kjære dagbok!

Det var hardt å komme gjennom natten fordi luftmadrassen min punkterte. Og ryggen verker fordi jeg har plassert teltet på et steinete jorde. Dagens første oppgave var derfor å finne en ny luftmadrass. Det var ikke særlig vanskelig da det meste av øya er innrettet på turisme. Det har både sine fordeler og ulemper. Det var enkelt å finne en ny madrass, men til gjengjeld virker store deler av øya mer eller mindre ødelagt av turisme.

Resten av dagen var jeg på den deilige stranden nede foran campingplassen. Vannet er utrolig varmt, og sola steker fra en skyfri himmel. Det er deilig å ligge og slange seg i sola, men fra klokken 12 til 15 blir det nesten for varmt. Heldigvis ligger det flere små tavernaer i strandkanten. En taverna er en slags strandbar som grekerne har plassert overalt på sine strender. Der får du kjøpt kalde drikker, is og forskjellige greske matretter. Så i middagsheten trakk jeg meg tilbake på den nærmeste tavernaen og inntok et måltid. På kvelden tok jeg en tur langs stranden for å se på solnedgangen. I Hellas tar solnedgangen bare noen få minutter. Til gjengjeld er det en svært fargerik begivenhet der nesten hele fargepaletten kommer til syne.

Dagbok - dag 4

Kjære dagbok!

Jeg brukte det meste av dagenn til å sole meg på stranda. Riktignok er både sanden og vannet nydelig, men strandlivet begynner å bli litt kjedelig, så jeg tror jeg reiser videre til en ny øy i morgen.

Det er veldig enkelt å hoppe fra øy til øy her i Hellas. Du bare går ned til havna og kjøper en billett til neste båt. Så er du om bord på en ferje et par timer, og vips så er du på en ny øy. Jeg har funnet ut at det er utrolig mange andre som reiser på samme måte som meg. I dag møtte jeg Linda og Agnetha – to svenske jenter som også var på øyhopping. De skal reise videre til Santorini i morgen, og de spurte om jeg ville ta følge med dem. Det tror jeg at jeg gjør.

Dagbok - dag 5

Kjære dagbok!

Som sagt så gjort. I dag fulgte jeg med Linda og Agnetha til Santorini. Selve turen var en opplevelse i seg selv. Man tror ikke sine egne øyne når innseilingen til Santorini begynner. Øya er i virkeligheten en gammel vulkansk øy som eksploderte med et skikkelig smell for flere tusen år siden. Det eneste som er tilbake av øya er derfor en kjempemessig sirkelformet klippe med et enormt krater i midten som er fylt med vann. Helt inne i midten er det en liten forhøyning som er vulkanens opprinnelige utspring.

Selve Santorini havn ligger inne i dette krateret. Du får deg derfor litt av en overraskelse når du kommer gjennom et lite hull i klippen og plutselig befinner deg inne i dette kjempemessige vannfylte krateret som kan romme minst 20 fotballbaner. På alle sider av båten ruver klippeveggen i flere hundre meters høyde.

Da fergen hadde lagt til, ble vi transportert på esler opp den bratte klippeveggen, på smale stier som er hugd inn i veggen. Til slutt gikk vi et par kilometer før vi kom frem til et sted der jeg kunne slå opp teltet. Jentene ville over på den andre siden av øya til en ordentlig campingplass, så vi bestemte oss for å skille lag.